

جلوگیری از مرگومیر و زوال جنگل‌ها در آینده

مترجم: مهرداد زرافشار*

اقلیمی می‌شود. در مدیریت جنگل و با حمایت دولت باید ساختار و تنوع جنگل‌ها ارتقا یافته و روشنه‌های جنگلی حفظ شوند تا به‌طور هم‌زمان از گونه‌های تجاری جنگلی و حشرات در حال انقراض محافظت شود. در سال ۱۹۸۰ آلودگی هوا، ترافیک و صنعتی شدن سبب مرگومیر درختان شد که به آن Forest Dieback می‌گفتند، در حال حاضر از این پدیده به Forest Dieback 2.0 یاد می‌شود چرا که تغییرات اقلیمی عامل اصلی در مرگومیر درختان است.

دبیر تخصصی اخبار علمی تحلیلی: استفاده از علوم و پژوهش‌های روز، سرلوحه برنامه‌های اجرایی در کشورهای توسعه‌یافته قرار دارد. چالشی که در کشور آلمان بر سر خشکه‌دارها وجود دارد، در کشور ما نیز همواره مورد بحث و اختلاف بوده است. محققان کشور ما هم معتقدند که نباید خشکه‌دارها را قطع و از رویشگاه خارج کرد. آنها قسمتی از حلقه‌های اکوسیستمی بوده و جدا کردنشان، منجر به ورود تحولات زیستی جدید و نامنتطب با طبیعت رویشگاه خواهد شد. امید است که با همراهی‌های مناسبی که از سوی سازمان‌های اجرایی در ایران وجود دارد، بتوان بهترین شیوه‌ها را برای حفظ جنگل‌های ارزشمندمان دنبال کنیم.

Journal Reference:

Thorn, S., Müller, J. and Leverkus, A. B. 2019. Preventing European forest diebacks. Science, 365 (6460): 1388, DOI: 10.1126/science.aaz3476

درختان کاج نوئل، آسیب دیده از سوسک‌های پوست‌خوار در پارک ملی باواریا در آلمان، اکولوژیست‌ها خواستار حفظ خشکه‌دارها در جنگل هستند.

محققین دانشگاه Würzburg آلمان معتقدند که استراتژی دولت فدرال آلمان در راستای جلوگیری از زوال و مرگ جنگل‌ها (Forest Dieback 2.0) با هدف حذف خشکه‌دارها و انجام جنگل‌کاری‌های وسیع مناسب نیست. آنها برای رفع این مشکل از اکولوژیست‌های جنگل درخواست هم‌فکری کرده‌اند.

سوسک‌های برگ‌خوار، گرما و خشک‌سالی، توفان و آتش‌سوزی دلایل اصلی مرگومیر جنگل‌ها هستند. با گذر در جنگل‌های آلمان تعداد کثیری از گونه‌های پیسه‌آ و راش به‌صورت خشکه‌دار دیده می‌شود، به‌طوری‌که وزارت غذا و کشاورزی آلمان خواستار کمک سریع به جنگل‌ها شده است. طبق نظر این وزارت‌خانه حذف درختان خشک شده و انجام جنگل‌کاری‌های وسیع راه‌حل این مسئله است و برای این هدف حدود ۵۰۰ میلیون یورو بودجه نیاز است، اما محققین علوم جنگل با این استراتژی موافق نیستند و مخالفت خود را در مجله Science magazine اعلام کرده‌اند. آنها معتقدند با این استراتژی حساسیت جنگل‌ها نسبت به تغییرات اقلیمی در آینده بیشتر خواهد شد، لذا بودجه و استراتژی حاضر نیاز به بازبینی دارد. از نظر آنها، خشکه‌دارها نباید از جنگل حذف شوند و جنگل‌کاری‌های وسیع و گسترده نباید مدنظر قرار گیرد.

برای مدت‌های متمادی حذف جنگل طبیعی و ایجاد جنگل‌های مصنوعی به‌عنوان یک رویه شناخته و سبب کاهش تنوع زیستی و انقراض قارچ‌ها و حشرات جنگل‌ها می‌شد. حذف خشکه‌دارها در نهایت حیات بسیاری از حشرات را در معرض خطر قرار خواهد داد، لذا خشکه‌دارها بایستی در جنگل باقی بمانند و دولت نیز از این موضوع حمایت کند.

طبق نظر این محققین جنگل‌های تخریب‌شده توسط اختلالات طبیعی (توفان، آفات و امراض و خشک‌سالی) باید حفظ و مراقبت شوند تا زمینه برای رشد درختان بومی فراهم شود، چراکه تاج‌های باز شده، شرایط رشد این گونه‌ها را فراهم می‌کند. با این روند جنگل‌ها نیز نسبت به تغییرات اقلیمی مقاوم می‌شوند. در مقابل، احداث جنگل‌کاری‌های وسیع سبب آسیب‌پذیری بیشتر مجموعه‌ای از درختان هم‌سن نسبت به آفات و تغییرات

* استادیار، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان فارس، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، فارس، ایران